

Tror *vi* på, at Gud har Jesu Kristi navn, så står vi samme sted som disse første kristne. Vores liv kan og skal være til Guds ære, så andre mennesker kan få "hovedpynt" i stedet for "aske" og fattige og sørgende få livet rettet op.

Måske var det det, de oprindelige tilhørere blev så vrede over. Det kræver nemlig både tro og mod at leve sådan, at der bliver plads og glæde og retfærdighed til de fattige og modløse og lidende mennesker omkring os.

Det ved de kristne i Brasilien, hvis hverdag er præget af den store forskel mellem indkøbscentrenes rige glimmer og slumbyernes og de jordløse landarbejderes virkelighed. Vi lever ikke i Brasilien, men vi kender til, at der kun er plads til os selv og hverken til Jesus eller de anderledes og nødlidende. Bibelteksterne spørger os: Har vi mod til at tro, at Gud i sin nåde har gjort os til "retfærdighedens ege", så verden bliver ny, når vi gør Guds gerning og lader ret, fred og glæde blive til?

Overvej

- Hvad betyder "nådeår"?
- Hvordan bliver vores egen virkelighed "et nådeår for Herren"?
- Hvordan kan et nådeår kræve tro og mod?

Bøn

Gud, vi beder dig:

Kom og gå med os på vejen,
så vi kan leve i din nåde og i din fred.

Fyld os med mod, så vi kan rive mure ned.

Mellem unge og gamle, mellem mennesker af forskellig tro, mellem kristne.

Send din hellige Ånd over os,
Så vi bliver som profeter, hvis liv forkynder frihed og genrejsning,
så verden bliver ny.

Lad din Ånd være den sagte vind,
når vi savner trøst og sikkerhed.

Lad din Ånd være en stærk storm,
når vi er for fastlåste og ikke til at rokke ud af stedet.

Lad din fred være i os,
så vi stifter fred mellem folk, mellem kirker og religioner.

Lad din nåde forandre os,
så vi lever i kærlighedens frihed.

Lad din velsignelse regne ned over os,
så vi får mod til at gå sammen med dig på vejen
og leve som "retfærdighedens ege".

Amen.

Salme/sang   Kærlighed er lysets kilde (DDS 696)

